

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

19.20 Rb.

Regionale Directie Zuid-Oost

Postadres: Ettenseweg 97, 4891 SX Rijsbergen

Aan de Stichting Rechtsbijstand Asiel

Bezoekadres

Ettenseweg 97

4891 SX Rijsbergen

Infolijn: 073 - 649 53 43

Faxnummer: 076 - 596 79 01

Unit	AC Rijsbergen ZO
Doorkiesnummer	076 - 5967 957
Datum	24 augustus 2000
Dossiernummer	0008-21-2037
Civ nummer	200.745.3761
Betreft	A geboren op van Iraanse nationaliteit

Hierbij zend ik u ter informatie een kopie van mijn beschikking van heden, waarbij de door betrokkene ingediende aanvraag om toelating als vluchteling niet wordt ingewilligd wegens kennelijke ongegrondheid.

Betrokkene zal worden aangezegd Nederland onmiddellijk te verlaten.

Indien door of namens betrokkene een bezwaarschrift tegen bijgaande beschikking wordt ingediend, mag betrokkene - gezien de thans bekende feiten en omstandigheden - de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten.

Het verzoek om een voorlopige voorziening schort in het algemeen de uitzetting op.
Betrokkene zal worden meegedeeld dat hiertoe gedurende 1 uur na uitreiking van de beschikking de gelegenheid wordt geboden.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het hoofd van de Immigratie-
en Naturalisatiedienst,
namens deze,

E.J.M. van der Wouden, senior medewerker

Voorblad, behorende bij de beschikking van 24 augustus 2000.
Kenmerk Immigratie- en Naturalisatiedienst: 0008-21-2037
crv nr: 2007.45.3761

Hierbij ontvangt u mijn beschikking.

Mijn beschikking houdt in dat uw aanvraag om toelating als vluchteling kennelijk ongegrond is verklaard.

U dient Nederland onmiddellijk te verlaten.

Indien u het niet eens bent met de inhoud van mijn besluit kunt u daartegen een bezwaarschrift indienen. Een bezwaarschrift kan worden ingediend binnen vier weken na uitreiking dan wel toezending over de post van dit besluit.

De behandeling van het bezwaarschrift mag u niet in Nederland afwachten. Indien u het niet eens bent met mijn beslissing dat u Nederland moet verlaten, dan kan uw raadsman de rechtbank verzoeken een voorlopige voorziening te treffen.

U heeft hiervoor gedurende 1 uur na uitreiking van de beschikking de gelegenheid. Het verzoek om een voorlopige voorziening schort in het algemeen het vertrek op.

Een bezwaarschrift moet worden gezonden aan het op de eerste bladzijde van de beschikking vermelde postadres.

Een verzoek om voorlopige voorziening moet worden ingediend bij de voorzitter van de Vreemdelingenkamer van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage.

Deze beschikking is op: 24-08-00 te 19.00 uur.
door: L.J. Dijke v.d.
te: Rijsobergen.

in persoon uitgereikt, waarbij het bovenstaande met de hulp van een tolk in een voor de vreemdeling begrijpelijke taal is meegedeeld.

(handtekening vreemdeling)

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Ettenseweg 97, 4891 SX Rijsbergen

Infolijn: 073 - 649 53 43

Faxnummer: 076 - 596 79 01

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
kenmerk Immigratie- en Naturalisatiedienst
nummer: 0008-21-2037

Op 22 augustus 2000 heeft de vreemdeling, van Iraanse nationaliteit, A.
, geboren op , een aanvraag om toelating als
vluchteling ingediend.

Betrokkene is, naar zijn zeggen, op 7 augustus 2000 Nederland binnengekomen
en heeft zich, conform de op voornoemde datum gemaakte afspraak, op
21 augustus 2000 aangemeld bij de Korpschef van politieregio Midden- en
West-Brabant te Rijsbergen.

Betrokkene is op 23 augustus 2000 te Rijsbergen met de hulp van een tolk in de
Farsi taal in de gelegenheid gesteld bovenvermelde aanvraag toe te lichten. Van
dat gehoor is een rapport opgesteld. Het rapport van gehoor en de inhoud van
het dossier worden hier als ingelast beschouwd.

Betrokkene is in de gelegenheid gesteld schriftelijk wijzigingen en/of aanvullin-
gen op de inhoud van het rapport aan te leveren. Betrokkene heeft van deze
gelegenheid gebruik gemaakt. De schriftelijke reactie, welke op 24 augustus 2000
om 15.45 uur dezerzijds is ontvangen, is bij de beoordeling van bovenvermelde
aanvraag in aanmerking genomen.

Allereerst wordt ten aanzien van de aanvraag om toelating als vluchteling het
volgende overwogen.

Onder een vluchteling wordt verstaan een vreemdeling die voldoet aan de om-
schrijving van artikel 1(A) van het Verdrag van Genève betreffende de status van
vluchtelingen van 1951 (Trb. 1954, 88), zoals gewijzigd bij Protocol van New York
van 1967 (Trb. 1967, 76), en de omschrijving van artikel 15, eerste lid, van de
Vreemdelingenwet. Het betreft hier vreemdelingen die afkomstig zijn uit een
land, waarin zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens hun
godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit, dan wel wegens het
behoren tot een bepaald ras of tot een bepaalde sociale groep.

Een vreemdeling van wie is vastgesteld dat hij aan de criteria van het Verdrag en
Protocol voldoet en die hier te lande een aanvraag om toelating als vluchteling
heeft ingediend, kan als vluchteling worden toegelaten.

Ingevolge het bepaalde in artikel 15c, eerste lid, onder f, van de Vreemdelingen-
wet, wordt een aanvraag om toelating als vluchteling niet ingewilligd wegens
kennelijke ongegrondheid ervan indien de vreemdeling ter staving van zijn
aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden kan over-
leggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag om toelating,
tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze
documenten niet aan hem is toe te rekenen.

Gelet op hetgeen is aangevoerd en hetgeen overigens bekend is, alsmede het toerekenbaar ontbreken van documenten die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag om toelating als vluchteling, bestaat geen enkel vermoeden dat betrokkene in het land van herkomst gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de zin als hiervoor bedoeld.

Daartoe wordt het volgende overwogen.

Allereerst wordt vastgesteld dat betrokkene geen documenten heeft overgelegd om haar identiteit, nationaliteit en reisroute vast te kunnen stellen. Voorts heeft betrokkene ter staving van zijn asielrelaas ook geen documenten overgelegd.

Inzake het ontbreken van enig identiteits- of nationaliteitsbewijs wordt overwogen dat betrokkene zich tot de Nederlandse autoriteiten heeft gewend met een aanvraag om toelating als vluchteling vanwege de door hem gestelde omstandigheid dat hij in zijn land van herkomst gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Nu betrokkene om bescherming verzoekt bij de Nederlandse autoriteiten mag verondersteld worden dat betrokkene voldoende vertrouwen stelt in de voornoemde autoriteiten om alle relevante feiten en omstandigheden aan te voeren die hebben geleid tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst en die van belang zijn bij de beoordeling van zijn aanvraag. De reden welke betrokkene heeft aangevoerd voor het feit dat hij geen enkel document met betrekking tot zijn identiteit of nationaliteit heeft overgelegd, namelijk dat hij slechts in het bezit is geweest van een geboorteakte temeer daar het naar zijn zeggen in Iran voldoende is zich te legitimeren met een geboorteakte, doet hier niet aan af en is bovendien tegenstrijdig met hetgeen dezerzijds hieromtrent bekend is. Immers, het is niet aannemelijk dat betrokkene niet in het bezit is geweest van een identiteitsbewijs in de vorm van een Nationale Iraanse identiteitskaart, hetgeen wordt onderbouwd door informatie van de Gemeenschappelijke Kennisgroep Landdesk Iran (kenmerk Ir/28032000/001 van 3 april 2000) waaruit blijkt dat alle Iraniërs van 16 jaar en ouder hun identiteitskaart bij zich moeten dragen.

Overigens heeft betrokkene evenmin (een kopie) van zijn geboorteakte heeft overgelegd. Weliswaar is een geboorteakte geen document waarmee betrokkene zijn identiteit dan wel nationaliteit kan aantonen echter, nu betrokkene heeft verklaard dat hij een kopie van voornoemd document heeft achtergelaten bij de advocaat van zijn in Nederland verblijvende vader valt niet in te zien waarom hij tijdens zijn asielaanvraag niet eveneens een kopie van genoemd document heeft overgelegd.

Voorts wordt overwogen dat betrokkene geen documenten heeft overgelegd om de door hem beweerde reisroute te kunnen vaststellen. Hij heeft het reisverhaal niet nader onderbouwd, hetgeen wel van hem mag worden verwacht. Het is niet aannemelijk dat betrokkene geen enkel indicatief bewijs van de reis kan overleggen, noch in staat is om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Immers, betrokkene stelt tijdens zijn reis van Iran via Turkije naar Nederland herhaaldelijk per bus, per trein en per boot te hebben gereisd, van welke reizen in redelijkheid mag worden verondersteld dat deze

met documenten, zoals tickets te staven zouden zijn. Voorts mag van betrokkene worden verwacht dat hij informatie kan verstrekken over eenvoudige zaken als via welke landen hij van Turkije naar Nederland is gereisd en uit welke plaatsen en uit welke landen hij per trein, bus en boot is vertrokken. Voorts mag van betrokkene worden verwacht dat hij weet in welke plaats in Nederland hij is gearriveerd. De verklaring van betrokkene voor de beschreven gang van zaken - hij zou de talen niet hebben verstaan die werden gesproken in de landen waar hij doorheen is gereisd - wordt, gelet op het vorenstaande, als onvoldoende van de hand gewezen. Hierbij is mede in aanmerking genomen dat betrokkene in sommige plaatsen gedurende meer dan 12 uur heeft moeten wachten alvorens verder te kunnen reizen en hij, blijkens zijn verklaring de Engelse taal (een beetje) beheerst waardoor hij in ieder geval had kunnen proberen zich op de hoogte te stellen van de omgeving waar hij zich bevond. Overigens zij opgemerkt dat betrokkene evenmin documenten, dan wel enig indicatief bewijs heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn verklaring dat hij na zijn vertrek uit Iran gedurende bijna 10 maanden in Istanbul heeft gewoond en gewerkt alvorens door te reizen naar Nederland, waarbij niet is gebleken van een verschoonbare reden hiervoor. Betrokkene heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van documenten die zijn reisverhaal onderbouwen, niet aan hem is toe te rekenen.

Vervolgens wordt overwogen dat betrokkene geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn asielrelaas. Zo heeft betrokkene verklaard dat hij tijdens zijn verblijf in Turkije door zijn moeder telefonisch op de hoogte werd gesteld van de omstandigheid dat er een dagvaarding voor hem was gearriveerd op het adres van zijn oom in Iran. Echter, betrokkene heeft genoemd document niet overgelegd, evenmin is uit de verklaring van betrokkene gebleken dat hij moeite heeft gedaan in het bezit te komen van deze dagvaarding. Vorenstaande klemt, temeer daar uit de verklaring van betrokkene blijkt dat hij gedurende 10 maanden in Istanbul heeft verbleven waarbij hij meerdere malen telefonisch contact heeft gehad met familieleden in Iran en niet valt in te zien waarom hij niet zou hebben kunnen trachten genoemd document op te laten sturen naar Turkije.

Nu betrokkene ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag om toelating en niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan hem is toe te rekenen, is de oprechtheid van betrokkene's asielrelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Onverminderd het vorenstaande wordt overwogen dat betrokkene op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt gegronde vrees te hebben voor vervolging in de zin van het hier bedoelde Verdrag.

Gelet op de omstandigheid dat betrokkene zich volledig beroept op de problemen die zijn vader heeft ondervonden wordt overwogen dat vorenstaande voor betrokkene geen vluchtelingschap oplevert. In de eerste plaats wordt overwogen dat het bevreemding wekt dat betrokkene zich beroept op problemen die zijn vader heeft ondervonden vanwege politieke activiteiten terwijl uit het asielrelaas van de vader van betrokkene blijkt dat deze in het geheel niet politiek actief is geweest. Vorenstaande doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door betrokkene afgelegde verklaringen hierover.

Onverminderd het vorenstaande wordt vervolgens overwogen dat het beroep van betrokkene op de problemen van zijn vader faalt op grond van het feit dat diens aanvraag niet is ingewilligd. Hierbij wordt verwezen naar hetgeen door de President van de Rechtbank te 's-Gravenhage is overwogen in zijn uitspraak van 7 juli 2000, welke als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd.

Inzake de door betrokkene gestelde omstandigheid dat hij in Iran heeft te vrezen voor vervolging vanwege zijn hulp aan studenten en deelname aan studentendemonstraties in juli 1999 in Teheran, wordt overwogen dat vorenstaande voor betrokkene evenmin vluchtelingschap oplevert in de zin van het Verdrag. Immers, uit het relaas van betrokkene is niet gebleken dat de autoriteiten op de hoogte zijn van de deelname van betrokkene aan de demonstraties. Evenmin is gebleken dat betrokkene dientengevolge door de autoriteiten zou worden gezocht, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene van juli 1999 tot zijn vertrek in oktober 1999 op de markt in Teheran heeft gewerkt zonder dat hierbij is gebleken van enig probleem zijdens de Iraanse autoriteiten. Weliswaar stelt betrokkene dat er een dagvaarding werd afgegeven op het adres van zijn oom. Echter, zoals reeds eerder is overwogen heeft betrokkene genoemd document niet overgelegd, noch heeft betrokkene een poging ondernomen om in het bezit van deze dagvaarding te komen. Evenmin heeft betrokkene moeite gedaan om op de hoogte te geraken van de inhoud van genoemd document en baseert betrokkene de omstandigheid dat hij zich bij de autoriteiten moet melden iets te maken zou hebben met zijn deelname aan demonstraties op vermoedens zijnerzijds, waaraan geen waarde kan worden gehecht. Betrokkene heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat hij door de autoriteiten zou worden gezocht in verband met deelname aan de demonstraties.

Tenslotte wordt overwogen dat betrokkene zich gedurende zijn verblijf van tien maanden in Turkije niet tot de Turkse autoriteiten heeft gewend voor bescherming, of indien hij hierin geen vertrouwen stelt, hij tenminste de bescherming van de UNHCR in had kunnen roepen, hetgeen hij heeft verzuimd. Het vorenstaande doet afbreuk aan de verklaringen van betrokkene.

Terzake de door de rechtshulpverlener aangevoerde argumenten om te betogen dat onderhavige zaak zich niet zou lenen voor AC-afdoening wordt het volgende overwogen. Inzake de verklaringen van betrokkene aangaande deelname aan demonstraties wordt verwezen naar hetgeen hieromtrent reeds is overwogen.

Met betrekking tot de stelling dat betrokkene in de gelegenheid dient te worden gesteld om in het bezit te geraken van zijn identiteitspapieren wordt overwogen dat uit de verklaringen van betrokkene geenszins is gebleken dat hij in het bezit zou zijn geweest van een dergelijk document, waardoor deze stelling reeds hierom niet kan worden gevolgd. Voorzover betrokkene zich beroept op het feit dat hij uit een politiek actieve familie afkomstig is, wordt verwezen naar hetgeen reeds is overwogen inzake de door betrokkene gestelde politieke activiteiten van diens vader. De overige aangedragen argumenten zijn reeds meegewogen in de totstandkoming van de beschikking en doen geen afbreuk aan de inhoud hiervan.

Op grond van het voorgaande is mede vanwege het toerekenbaar ontbreken van documenten die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag om toelating, sprake van een aanvraag om toelating die is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf of in verband met andere feiten in redelijkheid geen enkel vermoeden kunnen wekken dat rechtsgrond voor toelating bestaat.

De aanvraag van betrokkene om toelating als vluchteling is gezien het bovenstaande kennelijk ongegrond.

Vervolgens wordt ambtshalve getoetst of betrokkene in het kader van het Nederlandse asielbeleid in aanmerking komt voor een vergunning tot verblijf om klemmende redenen van humanitaire aard.

Er zijn geen feiten of omstandigheden naar voren gebracht of gekomen op grond waarvan betrokkene om klemmende redenen van humanitaire aard in het bezit zou behoren te worden gesteld van een vergunning tot verblijf.

Hiertoe wordt overwogen dat niet is gebleken dat er een reëel risico bestaat dat betrokkene bij terugkeer in het land van herkomst zal worden onderworpen aan een behandeling die strijd oplevert met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Bij dit alles is tevens van belang dat blijkens het vorenoverwogene ten aanzien van de asielmotieven van betrokkene, niet kan worden aangenomen dat betrokkene bij terugkeer in het land van herkomst om enigerlei reden de bijzondere aandacht van de autoriteiten heeft te verwachten.

Gelet op het bepaalde bij en krachtens de Vreemdelingenwet en de Algemene wet bestuursrecht;

BESLUIT:

de door betrokkene ingediende aanvraag om toelating als vluchteling niet in te willigen wegens kennelijke ongegrondheid.

Rijsbergen, 24 augustus 2000

namens de Staatssecretaris voornoemd,
het hoofd van de Immigratie-
en Naturalisatiedienst,
namens deze,

E.J.M. van der Wouden, senior medewerker

Tegen deze beschikking kan bezwaar worden gemaakt bij de Minister van Justitie. Daartoe dient de vreemdeling ten aanzien van wie de beschikking is gegeven of diens wettelijk vertegenwoordiger, zijn bijzondere gemachtigde of een advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk gemachtigd te zijn, een aan die Minister gericht bezwaarschrift te zenden aan het in het briefhoofd vermelde postadres.

Een gemotiveerd bezwaarschrift moet schriftelijk worden ingediend binnen vier weken na de dag waarop de beschikking is uitgereikt.

Het is raadzaam een kopie van de beschikking bij het bezwaarschrift mee te zenden. Voorts is het van belang dat de korpschef in kennis wordt gesteld van de indiening van een bezwaarschrift.

Van belang is dat ingevolge artikel 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht een bezwaar- of beroepsschrift tijdig is ingediend indien het voor het einde van de genoemde termijn van vier weken is ontvangen, of indien het voor het einde van deze termijn ter post is bezorgd, mits het in dat geval niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.